κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκῆ 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
15
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 138
Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΥΤΕ ΡΟΥΘΟΥΝΙ

Οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου συνεκρότησαν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς νήσου διαδηλώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των, διὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. φόνον ἑνὸς ὁμοεθνοῦς των, ὑπηρετοῦντος εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀγγλικὴν Ἀστυνομίαν, ἐπετέθησαν δὲ ἐναντίον Ἑλλήνων καὶ ἐπροξένησαν διαφόρους ζημίας εἰς Ἑλληνικὰ καταστήματα.

Ἡ συμπεριφορὰ αὕτη τῶν Τούρκων τῆς Κύπρου δὲν ἔχει καμμίαν δικαιολογίαν, διότι ἡ Ἑλληνικὴ Πατριωτικὴ Ὀργάνωσις τῶν Κυπρίων δὲν ἐφόνευσε τὸν Ἀμπντουλάχ, ὡς Τοῦρκον, ἀλλ' ὡς Ἄγγλον Ἀστυνομικόν, ὅπως ἐφόνευσεν ἄλλους ἓξ Ἄγγλους Ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν πολὺ καλῶς οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου. Δὲν εἶχον ἑπομένως κανένα λόγον νὰ ἀγανακτήσουν καὶ νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ ἀγανάκτησιν εἰς τὰς ἀνθελληνικὰς ἐκδηλώσεις των. Καὶ δὲν εἶναι βεβαίως τὰ αἰσθήματα ἱερᾶς ἀγανακτήσεως, ὅπως θέλουν οἱ Ἄγγλοι νὰ ἐξηγήσουν τὰ συμβάντα, τὰ ὁποῖα παρέσυραν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ἐπίδειξιν παλληκαριᾶς. Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται διωργανώθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ ἐπραγματοποιήθησαν, διότι ἐνεπνεύσθη εἰς τὴν Τουρκικὴν μειοψηφίαν τῆς Κύπρου ἡ πίστις, ὅτι ὄπισθέν της εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ πατρίς των, ἡ Τουρκία καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ τολμήσουν νὰ ἀνταποδώσουν εἰς αὐτοὺς τὰ ἴσα.

Ἡ δημιουργία τῆς πίστεως αὐτῆς εἶναι πρὸς τιμὴν τόσον τῶν Ἄγγλων, ὅσον καὶ τῆς Τουρκίας, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦν νὰ μὴ ἀπελευθερωθοῦν οἱ Κύπριοι, δὲν τιμᾶ ὅμως καθόλου τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐφρόντισε διὰ τὸ ἀντίθετον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ φυσικώτερον, νὰ ἀντιληφθοῦν δηλαδὴ οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου, ὅτι ἐὰν θέλουν νὰ ζήσουν ἐν τῇ Κύπρῳ, ὀφείλουν νὰ παραμείνουν ἀπολύτως οὐδέτεροι εἰς τὸν κατὰ τῶν τυράννων ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, ὅλα τὰ Κόμματα ἐδήλωσαν ὅτι θεωροῦν ἱερὸν τὸν ἀγῶνα αὐτόν, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ περιορίζωνται εἰς τὰς τοιούτου εἴδους πλατωνικὰς ἐκδηλώσεις. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀδιακρίτως κομματικῶν πεποιθήσεων, κατέστησε σαφέστατα τὰ αἰσθήματά του εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ πλέον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς σκλαβιᾶς τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένος, διὰ λόγους ὑψηλῆς ἢ ἄλλως ἀνοήτου πολιτικῆς, νὰ συγχωρήσῃ ἄλλας προσβολὰς τῆς ἐθνικῆς του τιμῆς. Ἂς τὸ χωνεύσουν ὅλα τὰ Κόμματα, τὰ ὁποῖα κατέρχονται εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ὅτι ἡ ψῆφος του θὰ δοθῇ εἰς ἐκεῖνο ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν κάμῃ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐρχόμενον εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ συμπεριφερθῇ μὲ ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ θὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτην ἀποφασιστικότητα εἰς τὸ θέμα τῆς Κύπρου, ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦν ὄχι μόνον οἱ Ἀμερικανοί, ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐπέμβουν ἀποφασιστικώτερον ὑπὲρ τοῦ ἀναμφισβητήτου δικαίου μας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι, ὅτι τὸ καλύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχουν νὰ κάμουν εἶναι νὰ συναινέσουν εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρός της Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον, διότι ὅσον καθυστερεῖ αὕτη τόσον αἱ ζημίαι καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν συμφερόντων των προσλαμβάνουν μεγαλυτέραν ἔκτασιν, οἱ δὲ φίλοι μας οἱ Τοῦρκοι, ὅτι ἀπὸ τὸν ἀνωφελῆ ψευδοπαλληκαρισμόν των, οὐδὲν ἄλλο θὰ κερδίσουν ἀπὸ τὴν καταισχύνην.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ τί θὰ κάμουν τὰ Κόμματα καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, οἱ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἐλευθερίαν των Κύπριοι καὶ θυσιάζοντες καθ' ἑκάστην ὅλα τὰ ἀγαθά των χάριν αὐτῆς, δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν καμμίαν διάκρισιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος των. Δὲν θέλουν νὰ θεωρήσουν ὡς ἐχθροὺς αὐτοῦ τοὺς ὀλίγους Τούρκους, τῆς Κύπρου, μεθ' ὧν ἀπὸ τόσον μακροῦ χρόνου συζοῦν. Ἀλλ' ἐὰν οὗτοι ἀποφασίσουν μόνοι των νὰ γίνουν ἐχθροί του, πρέπει νὰ τοὺς δώσουν νὰ καταλάβουν χωρὶς καμμία νὰ τοὺς μένῃ ἀμφιβολία, ὅτι θὰ κτυπηθοῦν ἀλύπητα καὶ ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἀνηλεῆ πλήγματα, τὰ ὁποῖα θὰ καταφερθοῦν εἰς αὐτούς. Μόνον, ἐὰν ἡ Ε.Ο.Κ.Α. τοὺς πείσῃ, ὅτι ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῆς Κύπρου δὲν εἶναι μικροεπεισόδια, προκαλούμενα ἀπὸ τὴν πολιτικήν, ἀλλ' ἡ ἐκδήλωσις τῆς φλεγομένης καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, μόνον τότε οἱ Τοῦρκοι θὰ «καθήσουν στὰ αὐγά τους». Ἐὰν δὲ παρὰ ταῦτα δὲν θελήσουν νὰ τὸ καταλάβουν, τότε νὰ κλείσῃ τὰ αὐτιά της εἰς τοὺς πολιτικοὺς τῆς δειλίας καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ οὔτε ρουθούνι τούρκικο στὸ νησί μας.

ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Διὰ προσκλήσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Κοιν. Προνοίας, ἥτις δημοσιεύεται εἰς ἑτέραν σελίδα μας καλοῦνται, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν», νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἱδρυόμενα Κοινοτικὰ καὶ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα ἰατροί, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ προσληφθῶσιν εἰς αὐτὰ μαῖαι, ἐπισκέπτριαι ἀδελφαὶ καὶ ἀδελφαὶ Νοσοκόμοι.

Δοθέντος ὅτι ὁ ἀρχικὸς μισθὸς τῶν διορισθησομένων εἶναι ἱκανοποιητικός. ἐλπίζομεν ὅτι θὰ σπεύσουν νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις πολλοὶ ἰατροὶ καὶ πολλαὶ ἀδελφαί, ἀφοῦ μάλιστα ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ θὰ παρέχωνται εἰς αὐτοὺς ἐπιδόματα ὑπερωριῶν, ἑορτῶν καὶ ὁδοπορικὰ καὶ οὕτω ἐπανδρουμένων τῶν ἰατρείων θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἰατρικὴ ἀντίληψις τῶν ἀγροτῶν.

Ὁ Νομὸς μας ἐμφανίζει εὐνοϊκωτάτας συνθήκας διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ διορισθῶσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τοῦτο παρέχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι αἱ ὑποβληθησόμεναι ἐκ μέρους τῶν ἰατρῶν κλπ. αἰτήσεις θὰ εἶναι περισσότεροι τῶν σχετικῶν θέσεων.

ΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ἐπειδὴ ἐλάβομεν πολλὰς ἐπιστολάς, προερχομένας ἀπὸ κοινοτικοὺς συμβούλους, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐρωτοῦν, ἐὰν ἡ περίφημος διαταγή, τὴν ὁποίαν ἐξέδωσεν ὁ κ. Ζησιάδης καὶ ἀπαγορεύει εἰς τὰς Κοινότητας νὰ ἐγγράφωνται συνδρομήτριαι εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ὑποχρεώνει τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, πληροφοροῦμεν ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ διαταγὴ εἶναι παράνομος καὶ οὐδεμίαν γεννᾶ ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δὲν διοικοῦνται ἀπὸ τὸν νομάρχην, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἐκλεγέντας ὑπὸ τοῦ λαοῦ συμβούλους, οἱ ὁποῖοι καὶ μόνον δικαιοῦνται νὰ κρίνουν, ἐὰν δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν μιᾶς ἐφημερίδος. Ὁ νομάρχης, ἐφ' ὅσον ὁ Ὀργανισμὸς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιμένῃ, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σχετικὴν δαπάνην.

Οἱ ἐνεργοῦντες ἀντιθέτως πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ, ὅπως τὸν διοικοῦν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει αὐτός, διὰ παρομοίων, ὡς ἡ ὡς ἄνω διαταγή, κρίνονται, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν κατέχοντες τὴν θέσιν τοῦ νομάρχου.

ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΘΕΣΝΙΚΗΣ

Μετὰ λύπης μας διαπιστοῦμεν, ὅτι τελευταίως ἡ διανομὴ τῆς Ἐφημερίδος μας ὑπὸ τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Θεσσαλονίκης γίνεται μετὰ σοβαρᾶς καθυστερήσεως εἰς τοὺς ἐκεῖ συνδρομητάς μας, ἀφοῦ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν τὸ φύλλον μας μόνον τὴν Παρασκευήν.

Δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει ἀνωμαλίας, αἵτινες ἐσημειώθησαν κατὰ τὰς δύο ἑβδομάδας τῶν ἑορτῶν, τὰς ὁποίας δικαιολογοῦμεν, λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ φόρτου ἐργασίας, ὅστις παρατηρεῖται κατ' αὐτάς.

Κατὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ὅμως δὲν συγχωρεῖται νὰ διανέμηται τὸ φύλλον μας εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὴν Πέμπτην καὶ κατὰ μίαν ἡμέραν βραδύτερον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Ταχυδρομεῖον Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ παρελθὸν οὐδέποτε μᾶς ἔδωσεν ἀφορμὴν παραπόνων, θὰ φροντίσῃ νὰ ἀρθῇ τὸ ἄτοπον.

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ὑποχρεώνει τὸν πολίτην νὰ προσέρχηται εἰς τὰς κάλπας καὶ τὸν τιμωρεῖ, ἐὰν ἀδικαιολογήτως παραλείψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του τούτου, ὀφείλει καὶ νὰ τὸν διευκολύνῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἱδρύσεως ἐκλογικῶν τμημάτων εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας. Δυστυχῶς προκειμένου περὶ τοῦ Νομοῦ μας τοὐλάχιστον οἱ κάτοικοι πολλῶν Κοινοτήτων, ὅπως τὸ Μεταγγίτσιον, ἡ Σάρτη κλπ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ διανύσουν πολλὰ χιλιόμετρα διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς γειτονικὰς Κοινότητας καὶ ψηφίσουν. Καὶ πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ πόσον θὰ ταλαιπωρηθοῦν, ἐὰν συμβῇ, ὡς ἄλλως τε εἶναι τὸ φυσικώτερον διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, λόγῳ τῆς ἐποχῆς, δι' ἣν ὡρίσθησαν, νὰ ἐκσπάσῃ κακοκαιρία.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Οὔτε κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Νέου Ἔτους καὶ τῶν Θεοφανείων δὲν ἐλήφθη ἡ μέριμνα τῆς παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, οὕτως ὥστε νὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἀπόλαυσις ὀλίγης μουσικῆς εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεώς μας ἐκ τῶν ῥαδιοφώνων των καὶ τῶν τοιούτων τῶν δημοσίων κέντρων, μολονότι ἡ δαπάνη, ἡ ὁποία θὰ ἀπητεῖτο πρὸς τοῦτο δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὸ ἀσήμαντον ποσὸν τῶν ὀλίγων ἑκατονταδράχμων, ὅπερ καὶ τοῦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ εἰσπράξῃ ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία. Φαίνεται, ὅτι ὁ Δῆμος θεωρεῖ τὸ ζήτημα πολυτελές, ἐνῷ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἶναι σήμερον εἶδος πρώτης ἀνάγκης καὶ βάσις τοῦ στοιχειώδους πολιτισμοῦ.

Φρονοῦμεν, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα σοβαρώτερον καὶ ἀποφασιστικώτερον. Τὸ ἐτονίσαμεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι οἰκονομίαι παρεμποδίζουσαι τὴν πρόοδον δὲν εἶναι πραγματικαὶ οἰκονομίαι, ἀφοῦ διαιωνίζουν τὴν ἀθλιότητα καὶ καθυστοῦν ἀδύνατον τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, ὃν ἡ πρόοδος τελικῶς ἐπιτυγχάνει.

ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Δυνάμει Νόμου ἀπηλλάγησαν τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων αἱ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰαν)ρίου 1956

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ ἐπιμισθίου εἰς καθηγητὰς γυμνασιακοῦ παραρτήματος Βάλτης.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 25)12)55 διαμαρτύρεσθε διότι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας κατήργησε τὸ χορηγούμενον ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ γυμνασιακοῦ παραρτήματος Βάλτης.

Σχετικῶς σᾶς πληροφορῶ τὰ ἑξῆς:

Τὰ γυμνασιακὰ παραρτήματα ἱδρύθησαν, κατόπιν δηλώσεως τῶν οἰκιῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ καὶ τῶν γονέων, ὅτι θὰ καταβάλουν τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ μίαν τάξιν πραγμάτων, καθώρισε δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς ὅτι ἐπιμισθίου δικαιοῦνται μόνον οἱ καθηγηταὶ οἱ ἐργαζόμενοι ὑπερωριακῶς εἰς τὰ γυμνασιακὰ παραρτήματα. Δηλαδὴ ἐπιμισθίου δικαιοῦνται οἱ καθηγηταὶ οἱ ὁποῖοι συμπληρώνουν εἰς τὸ γυμνάσιόν των τὰς κανονικὰς ὥρας ἐργασίας ἑβδομαδιαίως καὶ ἐργάζονται πέραν τῶν ὡρῶν αὐτῶν εἰς τὰ παραρτήματα.

Οἱ μονίμως ἀπεσπασμένοι εἰς τὰ γυμνασιακὰ παραρτήματα καὶ διαμένοντες εἰς τὴν ἕδραν αὐτῶν, δὲν δικαιοῦνται ἐπιμισθίου, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνουν, ἐφόσον δὲν λάμβάνουν καὶ οἱ συνάδελφοί των τῶν κεντρικῶν γυμνασίων. Οἱ ἴδιοι καθηγηταὶ δικαιοῦνται ἐπιμισθίου ἐφόσον ἐργάζονται εἰς τὰ παραρτήματα πέραν τῶν κανονικῶν ὡρῶν διδασκαλίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰαν)ρίου 1956

Πρὸς
Τὸν κ. Νομάρχην Χαλκιδικῆς
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ παρονομιῶν Νομαρχιακοῦ Ὑπαλλήλου.

Ἡ ἐφημερὶς «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς 25)12)55 προβαίνει εἰς σοβαρὰς καταγγελίας περὶ ὡρισμένων ἐνεργειῶν νομαρχιακοῦ ὑπαλλήλου ἐν σχέσει μὲ τὴν διανομὴν κτημάτων εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς Καλαμαριᾶς.

Μολονότι δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐπελήφθητε ἤδη τῆς ὑποθέσεως καὶ θὰ προέβητε εἴτε εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων εἴτε εἰς τὴν διάψευσιν τοῦ δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος, παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἐπιληφθῆτε τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀναφέρητε καὶ ὑμῖν περὶ τίνος πρότειται.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Κινοποίησις: «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς», Πολύγυρον.

Γεωργικὴ Στήλη

ΤΟ ΚΛΑΔΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

1ον

Κλάδευμα λέγοντες ἐννοοῦμε τὴν ἀφαίρεσι ἑνὸς ποσοστοῦ ζωντανῆς φυλλοφόρου καὶ ἄλλης βλαστήσεως (φύλλων, ἀνθέων, καρπῶν καὶ βλαστῶν) μὲ σκοπὸ νὰ ἐπηρεάσωμε τὴν ὑπόλοιπη ἐπὶ τοῦ δένδρου βλάστησι, καὶ νὰ ἐξασφαλίσουμε καλλίτερη καὶ σταθερὴ καρποφορία.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἡ ἐλιὰ φύεται καὶ ἀναπτύσσεται κατὰ τὸ πλεῖστον σὲ ξερικὸ περιβάλλον, καὶ καρποφορεῖ μὲ τὶς καλλίτερες συνθῆκες κάθε δεύτερο χρόνο. Μὲ δυσμενέστερες δὲ συνθῆκες ἡ καρποφορία της εἶναι ἀνώμαλη περιοδική, δηλ. καρποφορεῖ κάθε 5–10–15 ἢ 20 χρόνια, ἢ καὶ καθόλου.

Τὰ αἴτια τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς μελετήθηκαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ αἴτια ὀφείλονται εἰς τὸν κύριο παράγοντα τῆς ὑγρασίας, ἔλλειψις τοῦ ὁποίου προκαλεῖ τὰ φαινόμενα τῆς ἀκαρπίας. Εὑρέθη δηλ. ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ἔδαφος εἶναι βάθους ἄνω τῶν 2 μέτρων, τότε τὰ δένδρα καρποφοροῦν κάθε δεύτερο χρόνο, παρενιαυτοφοροῦν. Ἐὰν δὲ εἶναι μικροτέρου βάθους καρποφοροῦν ἀκανόνιστα. Καὶ αὐτὸ διότι τὸ ἔδαφος δὲν ἀποθηκεύει ἱκανὴν ὑγρασίαν, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ἀνάγκες τῶν ἐνηλίκων δένδρων ἀπὸ τὴν ἄνοιξι μέχρι τὸ φθινόπωρο. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ὡδήγησε στὴ σκέψι τοῦ περιορισμοῦ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων μὲ κατάλληλα κλαδεύματα, γιὰ νὰ προσαρμοσθοῦν σὲ μιὰ ὡρισμένη ἐδαφικὴ κατάστασι ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαρκείας εἰς ὑγρασίαν Κατ' ἀντιστοιχία δὲ στὸ συμπέρασμα αὐτὸ ὁδηγεῖ ἡ σκέψις ὅτι ὅλα τὰ μικρὰ δένδρα, ὁπουδήποτε καὶ ἂν φύωνται, ἀκόμη καὶ εἰς ἀβαθῆ ἐδάφη, καρποφοροῦν. Παύουν δὲ νὰ καρποφοροῦν μόλις ἀποκτήσουν ἕνα ὡρισμένο μέγεθος πέραν τοῦ ὁποίου δὲν καρποφοροῦν ἢ καρποφοροῦν κατὰ ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα.

Ἐὰν συνεπῶς ἐπαναφέρωμε τὰ δένδρα μὲ κλαδεύματα εἰς τὸ ἀνώτερον μέγεθος ποὺ μποροῦν νὰ καρποφορήσουν, τότε θὰ ἐπιτύχωμε τὴν συνηθισμένη παρενιαυτοφορία, δηλ. καρποφορία κάθε δεύτερο χρόνο. Ἐὰν δὲ ἐπιδιώξωμε μὲ ἐτήσια κλαδεύματα νὰ ἔχωμε τὸν ἴδιο χρόνο δύο εἰδῶν βλαστήσεις, δηλ. μία ποὺ θὰ φέρῃ καρποὺς ἐπὶ διετῶν βλαστῶν, καὶ ἄλλων ποὺ θὰ δημιουργῆται διὰ καρποφορίαν τοῦ ἑπομένου ἔτους, τότε θὰ ἐπιτύχωμε τὴν κατ' ἔτος καρποφορίαν ἤτοι ἐπετειοφορίαν.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ φυλλώματος διὰ τῶν κλαδευμάτων, περιορίζει τὶς ἀνάγκες εἰς ὑγρασίαν τῶν δένδρων εἰς τὰ ὅρια τῆς ἱκανοποιήσεως διὰ τῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους. Εὑρέθη ὅτι γιὰ παραγωγὴ 40 ὀκ. ἐλαίου κατὰ στρέμμα χρειάζεται νὰ διατεθοῦν ὑπὸ τοῦ ἐδάφους 225 τόννοι ὕδατος ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως μέχρι τοῦ φθινοπώρου. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα: Πόση πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τῶν φύλλων τῶν δένδρων ἑνὸς στρέμματος καὶ ποιὲς οἱ σχέσεις τῶν ἀνοργάνων τροφῶν τοῦ ἐδάφους πρὸς ἐκεῖνες ποὺ σχηματίζονται φωτοσυνθετικῶς εἰς τὰ φύλλα, ἤτοι ἀζώτου πρὸς ἄνθρακα (N:C).

Εὑρέθη κατόπιν μετρήσεων καὶ ὑπολογισμῶν ὅτι ἡ φυλλικὴ ἐπιφάνεια (καὶ τῶν δύο ἐπιφανειῶν) τῶν ἐλαιοδένδρων ἑνὸς στρέμματος ἐδάφους μὲ δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν των εἰς ὑγρασίαν εἶναι 1000—1200 τ. μ, κυμαίνεται δὲ ἀναλόγως τῆς ποικιλίας

Γενικῶς ὁ περιορισμὸς τοῦ φυλλώματος τῶν δένδρων διὰ τοῦ κλαδεύματος πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ νὰ διατηρῆται συνολικὴ ἐπιφάνεια φυλλώματος 1000 τ.μ. κατὰ

Μ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ, Γεωπόνου

στρέμμα, μὲ κανονικὸν βάθος καὶ ὑγρασίαν τοῦ ἐδάφους.

Οἱ ὀρθὲς σχέσεις τῶν ἀνοργάνων οὐσιῶν (N) πρὸς τοὺς ὑδατάνθρακες (C) εἶναι 100 N: 110 C, διὰ παραγωγὴν κάθε ἔτος 250 χγρ. ἐλαίων ἢ 50 χγρ. ἐλαίου μὲ ὑγρασίαν 225 τόννους. Εἰς τὰ ἀκανονίστως ὅμως καρποφοροῦντα δένδρα ἢ εἰς τὰ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἄκαρπα, ἐπικρατοῦν οἱ σχέσεις N:C, 100:120 μὲ ἐπικράτησιν ἢ πληθωρισμὸν τῶν ὑδατανθράκων λόγῳ δυσαναλόγως μεγάλης φυλλικῆς ἐπιφανείας ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαθέσιμον ὑγρασίαν ἡ ὁποία δὲν συντελεῖ, λόγῳ ἀνεπαρκείας, εἰς τὴν διατήρησιν τῶν καλῶν σχέσεων καρποφορίας 100:110 N:C. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπέμβῃ καὶ διὰ τοῦ κλαδεύματος νὰ ἐλαττώσῃ τὴν φυλλικὴ ἐπιφάνεια καὶ νὰ προσαρμόσῃ τὰ δένδρα, εἰς τὸ ὑδατικὸν περιβάλλον τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον παραμένει ἀμετάβλητον.

Ἀλλὰ γεννᾶται καὶ πάλιν τὸ ἐρώτημα: Πῶς θὰ μπορέσωμε νὰ ἐκτιμήσωμε τὴν κατάστασιν τῶν δένδρων διὰ νὰ κρίνωμε περὶ τῶν ἀναγκῶν των εἰς ὕδωρ. Αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνομεν ἐκτιμῶντες τὴν ἐν γένει ἐμφάνισίν των καὶ τὴν συμπεριφοράν των. Τὸ ἄκαρπον δένδρον, λόγῳ ἐλλείψεως ὑγρασίας, δὲν ἀποκτᾶ παρά, πολὺ μικρὴ βλάστησι ἐτησίως ἤτοι μήκους 1—10 ἑκατοστῶν τοῦ καρποφοροῦντος δένδρου ἡ μέση βλάστησις εἶναι 30 περίπου ἑκατοστῶν. Τοῦ δὲ ζωηροῦ, ἢ νεαροῦ, ἢ αὐστηρῶς κλαδευθέντος, ἢ φυομένου εἰς πολὺ πλούσιον ἔδαφος, εἶναι 30—100 ἑκ. Ἐὰν συνεπῶς βρεθοῦμε ἐνώπιον δένδρων μὲ μικρὰν βλάστησιν ἔχομε συμφέρον νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ 1)3 τῆς κόμης ἢ ποσοστοῦ ποὺ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπόκτησιν καρποφόρου βλαστήσεως μήκους 30 ἑκ Ἐὰν ἡ μέση ἐτησία βλάστησις εἶναι 30 ἑκ. τότε θὰ πρέπῃ ν' ἀφαιρῆται κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τὸ 10 ο)ο τῆς βλαστήσεως, ἐκείνη ποὺ κατὰ προτίμησιν φέρει τοὺς περισσοτέρους καρπούς. Ἐπίσης εὑρέθη κατόπιν πειραματισμῶν ὅτι ἡ ἀνωτάτη βλάστησις ἑνὸς δένδρου καλῶς συντηρουμένου, μὲ μέσην ἐτησίαν βλάστησιν 30 ἑκ θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ μεσογονάτια διαστήματα μήκους 2 ἑκ.

Ἡ ρύθμισις ἑπομένως διὰ τοῦ κλαδεύματος τοῦ μέσου ἐτησίου μήκους τῆς βλαστήσεως εἰς 30 ἑκ. καὶ τοῦ μήκους τῶν μεσογονατίων διαστημάτων τῶν μεγαλυτέρων βλαστῶν εἰς 2 ἑκ. καθὼς καὶ ἡ ταυτόχρονος ὕπαρξις βλαστῶν μὲ καρπούς, καὶ βλαστῶν ἐν σχηματισμῷ, ὁδηγοῦν εἰς τὴν κανονικὴν καρποφορίαν τῆς ἐλιᾶς.

Αὐτὴ ἡ ρύθμισις θὰ ἐξαναγκάσῃ ὁποιοδήποτε δένδρο ἐλιᾶς ὁπουδήποτε καὶ ἂν φύεται νὰ καρποφορῇ κάθε χρόνο.

Καὶ αὐτὸ σημαίνει διπλασιασμὸ τοὐλάχιστον τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα σήμερα ἐλαιόδενδρα, εἴτε ξηρικά, εἴτε ποτιστικά, εἴτε ἐγκαταλελειμμένα. Αὐτὸ δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τὴν καταβολὴν ἐλαχίστων ἡμερομισθίων καὶ νὰ συντελέσῃ πλὴν τῆς σταθερᾶς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλεοναζόντων ἡμερομισθίων τῆς γεωργικῆς οἰκογενείας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΦΥΤΩΡΙΑ

Πωλοῦνται ἐν Πολυγύρῳ δενδρύλλια ὀπωροφόρων δένδρων (Μηλιὲς—ροδακινιὲς—κερασιὲς ἀχλαδιὲς τσακόνικες καὶ καρυδιὲς), ἀπευθύνεσθε Ἀλέξανδρον Γκατσαβέλην Πολύγυρον.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΚΑΝΘΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» ἱστορικογεωγραφικῶν γεγονότων περὶ ἀρχαίων πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς, παρακαλῶ ὅπως σημειωθοῦν τὰ κάτωθι ὅσον ἀφορᾶ τὴν τοποθεσίαν, εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ Ἀρχαία Ἄκανθος.

Σύμφωνα μὲ τὰ δημοσιευόμενα θεωρεῖται ὡς ἐσφαλμένη ἡ τοποθέτησις τῆς ἀρχαίας πόλεως ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων Στράβωνος καὶ Πτολεμαίου, εἰς τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ὁποία ἦτο εἰς τὸ ἀντίθετον καὶ ἀπέναντι μέρος τῆς Τορώνης.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν περιγραφὴν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου τῆς πρώτης ἐκστρατείας τῶν Περσῶν ὑπὸ τὸν Μαρδόνιον, ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα πολὺ ὀρθῶς ὅτι ἡ πόλις εὑρίσκετο παρὰ τὴν σημερινὴν Ἱερισσὸν σύμφωνα καὶ μὲ τὰ ἀναφερόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως Διοδώρου.

Ἐπειδὴ ἀπὸ ἰδιαίτερον ἐρασιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον ὅσον ἀφορᾶ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Ἀκάνθου ἠσχολήθην ἐπιτοπίως κατὰ καιρούς, φρονῶ ὅτι ὡς προκύπτει ἀπὸ εὑρεθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπὸ γεωργῶν ὑπολείμματα ἀρχαίων οἰκιῶν καὶ τάφων, ἡ πόλις κατελάμβανεν πολὺ ἐκτεταμένην ἔκτασιν συμπεριλαμβάνουσαν καὶ λοφώδεις ἐξάρσεις ἀρχομένας ἀπὸ τὴν θέσιν ὅπου εὑρίσκετο ἡ καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν σεισμῶν Ἱερισσὸς καὶ ἐκτεινομένας μέχρι τῶν μακρυνῶν ὑψωμάτων «Ἅγιος Νικόλαος», «Τράπεζα», «Μαῦρο Ἀλῶνι» κλπ

Δεδομένου λοιπὸν ὅτι τὰ ὡς ἀνωτέρω ὑψώματα μᾶλλον θὰ ἦσαν τὰ συνεχόμενα ἀκραῖα τμήματα τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὁρατὸς εἰς μεγάλην ἔκτασιν ὁ Σιγγιτικὸς κόλπος, ἡ δὲ ἀπόστασις τῶν παραλίων τοῦ Σιγγιτικοῦ (Ξηροποτάμου) ὡς καὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἀκάνθου (Ἱερισσὸς) εἶναι περίπου ἴση εὐσταθεῖ ἡ ἄποψις ὅλων τῶν ἱστορικῶν συγγραφέων περὶ Ἀκάνθου ἥτις εἶναι βεβαίως ἀρκετὰ χονδρικὴ ὑπὸ μερικῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τοποθεσίας τῆς πόλεως ὑπάρχουν σημερινὰ ὑπολείμματα αὐτῆς τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τρανώτατα καὶ ἰδίως τὰ προχριστιανικὰ τείχη εἰς τὴν θέσιν «Κοπρηὰ» τῆς παλαιᾶς Ἱερισσοῦ πλησίον τῶν καταστραφεισῶν οἰκιῶν (Σιαμπάνης, Ψαράδενας, Μπλέτσα, Μποζιῶσα κλπ.) ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (Παληὸ Ἀλῶνι Θ. Κουτσουγεώργη πλησίον Γαλατσιάνου Ἀλώνι), οὕτω τὰ διασωθέντα καὶ ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν τοῦ 1932 τείχη ἀφίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἰσχυρᾶς ἄλλοτε πόλεως, ἐδέσποζον δὲ τοῦ παρακειμένου λιμένος καὶ πιθανὸν ταῦτα νὰ ἦσαν ἡ Ἀκρόπολις τῆς πόλεως.

Ἐπίσης εἰς τὴν θέσιν «Λιμάνι» εὑρίσκετο προφανῶς καὶ ὁ καταστραφεὶς λιμὴν τῆς πόλεως ὡς συμπεραίνεται ἐκ τῶν ὑφισταμένων καὶ μέχρι σήμερον, εἰς ἀπόστασιν ἀρκετῶν δεκάδων μέτρων ἀπὸ τῆς παραλίας ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ πλησίον τοῦ λιμένος ἢ μᾶλλον ἐν συνεχείᾳ τοῦ σημερινοῦ ὑποτυπώδους λιμένος, πολλῶν συντριμμάτων. Εἰς τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς θέσιν μελετᾶται ἤδη ἡ κατασκευὴ τοῦ συγχρόνου λιμένος.

Οὕτω τὰ ἱστορικὰ ταῦτα γεγονότα θὰ ἔπρεπε νομίζω μέχρι τοῦδε νὰ εἶχον παρακινήσει τοὐλάχιστον τοὺς κατοίκους καὶ δὴ τοὺς ἰθύνοντας διὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Ἱερισσοῦ εἰς Ἄκανθον ὡς ἔπραξεν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ Ἀρναίας ἵνα μὲ τὴν ἀναμενομένην προσεχῶς ἀποπεράτωσιν καὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων, ἀναβιώσῃ ἡ ἀρχαία πόλις καὶ συνεχισθῇ ἡ αἰωνιότης αὐτῆ διὰ τὰς μελλούσας γεννεὰς ἀποτελούσης ἱστορικὸν φάρον.

Καβάλα 20)12)55

ΜΗΤΣΙΟΣ Γ. ΧΑΣΑΠΗΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΩΣ ΔΙΕΘΝΕΣ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ Πάρεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ἄθως Τσοῦτσος, ὁ ὁποῖος παρέστη πρό τινος χρόνου εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ συγκροτηθεῖσαν διάσκεψιν τῶν ἐξωκυβερνητικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι εἰς τὰς διαφόρους χώρας λειτουργοῦν ἐν συνεργασίᾳ ἢ ἐν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας Διεθνῶν Μελετῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως τῆς Ἀκαδημίας Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης καὶ τοῦ ἐσχάτως ἱδρυθέντος ἐν Ἀθήναις, μορφωτικοῦ κέντρου διὰ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἐξέδωκεν εἰς τεῦχος γαλλιστί, μελέτην του δημοσιευθεῖσαν πρῶτον εἰς τὴν «Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου» περὶ τοῦ «Διεθνοῦς ζητήματος τῆς Κύπρου».

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι πλήρως κάτοχος τοῦ σπουδαίου τούτου διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην θέματος, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τόσον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς νομικῆς του πλευρᾶς. Ἀνατρέχων εἰς τὴν ἱστορίαν τονίζει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Μεγαλόνησος ὑπῆρξε πάντοτε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τὸ διαμφισβητούμενον, ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ διαφόρων ξένων κυριάρχων, προπύργιόν του. Ὑπενθυμίζει ἐν συντομίᾳ τὰς ποικίλας κατακτήσεις καὶ ἐξετάζει κατόπιν διὰ μακρῶν τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων οἱ ὁποῖοι, ὡς γράφει, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποφέρουν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία μεταχειρίζεται αὐτοὺς ὡς ἐκείνους τοὺς Ἀσιάτας ὑπηκόους της καὶ ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα ἐσήμανε πλέον.

Ὁ συγγραφεὺς παρακολουθεῖ εἰς τὴν ἐξαίρετον μελέτην του τὸ Κυπριακὸν εἰς ὅλας τὰς φάσεις του. Ὁμιλεῖ εὐρύτερον διὰ τὰς γενομένας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. συζητήσεις καὶ δὲν ἀποφεύγει νὰ τονίσῃ ὅτι ἐπηρεάζονται αὗται ἀπὸ τὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία παίζει μεγάλον ρόλον εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν Ὁ κ. Τσοῦτσος καταλήγει ὑποστηρίζων ὅτι ἂν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, λόγῳ τῶν πολιτικῶν ἐπιρροῶν δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξασφαλίσουν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως μίαν θετικὴν ἀπόφασιν, πάντως τὸ ζήτημα ἐτέθη νομίμως ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Τσούτσου ἀποτελεῖ θετικὴν συμβολὴν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν νίκην τοῦ πανελληνίου αἰτήματος καὶ πλουτίζει τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ Κυπριρκοῦ ζητήματος μὲ μίαν ἐργασίαν μεγάλου ἐνδιαφέροντος, διότι θέτει τοῦτο ἐπὶ ἀσαλεύτου νομικῆς βάσεως.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διακοπεισῶν ὁριστικῶς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας «Σουρὲν Σεμερτζιὰν καὶ Σια» πωλεῖται τὸ ἐν Νέοις Μουδανίοις ἐργοστάσιόν της «Μεταξουργεῖον» μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων αὐτοῦ.

Γίνονται δεκταὶ προσφοραὶ καὶ διὰ τὴν πώλησιν οἰκοπέδων ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου.

Πληροφορίαι Σουρὲν Σεμερτζιὰν Ὁδὸς Ξενοφῶντος 7 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 81—192 καὶ Νέα Μουδανιά, Μεταξουργεῖον «Σουρὲν Σεμερτζιὰν καὶ Σια» Τηλ. 7.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΥΤΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ

Αὐτὴ τὴ νύχτα
θὰ σπάσω ἕνα κρυστάλλινο [ποτήρι
μέσα στὶς χοῦφτες μου,
κι' ὅπως θὰ τρέξουνε τὰ αἵματα,
θὰ γράψω πάνω στὰ σεντόνια
τ' ὄνομά σου·
θὰ ρίξω μιὰ πιστολιὰ στὸ φῶς
αὐτῆς τῆς κάμαρας
ποὺ ἀνασαίνει περιμένοντάς σε,
κι ὅπως θὰ μείνω ὁλοσκότεινα,
θὰ τραγουδήσω μὲ τὴ φάλτσα [μου φωνή
τ' ὄνομά σου.

Κι' ἔτσι,
μὲ ματωμένα δάκτυλα θὰ γράφω
καὶ χωρὶς φῶς θὰ τραγουδῶ
ὅλη τὴ νύχτα γιὰ σένα.

Ν. ΚΑΡΥΔΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΙΑΤΡΩΝ

Ἀρχομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου «περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀγροτῶν»

Καλοῦνται

1) Οἱ ἰατροὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσληφθοῦν εἰς τὰ ἱδρυόμενα Κοινοτικὰ καὶ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα, ὅπως ὑποβάλουν σχετικὰς αἰτήσεις πρὸς τὴν Νομαρχίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας προτιμοῦν νὰ ὑπηρετήσουν. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας (Δ)νσιν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως–Τμῆμα Ἰατρικοῦ Προσωπικοῦ).

Οἱ ὑποβάλλοντες αἰτήσεις παρακαλοῦνται ὅπως ὁρίζουν τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν νὰ ὑπηρετήσουν.

Προσόντα: Πτυχίον ἰατρικῆς καὶ ἄδεια ἀσκήσεως ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἀποδοχαί: Ἀρχικὸς μισθὸς 3 000–5.000 μηνιαίως ἀναλόγως τῆς περιοχῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ κέντρου, ἐπὶ πλέον δὲ ὁδοιπορικά, ἐπιδόματα ὑπερωριῶν καὶ ἑορτῶν, προσαυξήσεις ἀνὰ τριετίαν 15 ο)ο, φορολογικὴ ἀτέλεια αὐτοκινήτου, κλπ.

2) Αἱ μαῖαι, αἱ ἐπισκέπτριαι ἀδελφαὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ νοσοκόμοι αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ προσληφθοῦν εἰς τὰ ὡς ἄνω Κοινοτικὰ καὶ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα ὁμοίως ὅπως ὑποβάλουν αἰτήσεις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Προσόντα: Πτυχίον τῶν οἰκείων Σχολῶν.

Ἀποδοχαί: Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν Νόμων 2593)53, 3097)54 καὶ 3301)55 καὶ ἐπὶ πλέον πρόσθετον ἐπίδομα μέχρι 40 ο)ο τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπάνδρωσιν δι' ἰατρικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ 1.500–1.600 κοινοτικῶν καὶ ἀγροτικῶν Ἰατρείων ὡς καὶ 150 ὑγειονομικῶν σταθμῶν.

Διὰ πᾶσαν συμπληρωματικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς οἰκείους νομιάτρους ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας (Δ)νσιν Κοινων. Ἀσφαλίσεως) ἑκάστην Τρίτην Πέμπτην καὶ Σάββατον καὶ ὥραν 12.30–2.00 μ. μ. ἢ τηλεφωνικῶς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 52–862 καὶ 33–362.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Κοιν. Προνοίας

Γ. ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἐξωτερικὸν Ἰατρεῖον ἐν τῷ Ὀρθοπεδικῷ Νοσοκομείῳ Κιλκὶς θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς προερχομένους τὴν 6–2–1956 τὴν 5–3–1956 καὶ τὴν 2–4–1956 διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον–Μάρτιον–Ἀπρίλιον.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομ. Κέντρου

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος : Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Α-Ι-ΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΑ

ΚΑΘΟΜΑΙ καὶ κρατῶ στὸ χέρι μου μολύβι καὶ χαρτί, καὶ δὲν ἀδειάζω καὶ κάνω λογαριασμούς. Κάτι λογαριασμοὺς ὅλο σκέψι καὶ συλλογισμούς. Κάθε τόσο σταματῶ, καὶ δυσκολεύουμαι νὰ προχωρήσω.

—Γειά σου Χαράλαμπε.

Σταματῶ τοὺς λογαριασμούς, καὶ βλέπω τὸν φίλο μου τὸν Σταμάτη.

—Γειά σου.

—Σὰν πολὺ στὶς σκέψεις τὄχεις ρίξει.

Ρίχνει ματιὲς στὸ μπλοκάκι.

—Λογαριασμοὺς βλέπω.

Δὲν τοῦ ἀπαντῶ καὶ ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι συγκεντρωμένος στοὺς ἀριθμούς μου.

—Χαράλαμπε δὲν θὰ μοῦ ἀπαντήσης;

Σηκώνω τὸ κεφάλι μου, πολὺ ἀγανακτησμένος.

—Δὲν μὲ βλέπεις ποὺ ἔχω πελαγώσει;

Μπαίνει στὸ νόημα ὁ φίλος μου ὁ Σταμάτης, καὶ μοῦ λέει:

—Κάνεις τοὺς λογαριασμούς σου, γιὰ τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα.

Ἐπὶ τέλους τὸ εἶχε βρεῖ. Πραγματικὰ ἔκανα τοὺς λογαριασμούς. Τοὺς πρωτοχρονιάτικους, ποὺ κάτι τέτοιες μέρες μὲ ζεματᾶνε ἀφάντασα. Γιατί, ἐγὼ ἀγαπητοί μου, ἔχω καμμιὰ πενηνταριὰ συγγενεῖ, κι' ἄλλους τόσους φίλους. Οἱ ὁποῖοι συγγενεῖς καὶ φίλοι περιμένουν τὸ δῶρο τους Καὶ τὸ περιμένουν ὅ οι τους ἀπὸ ἐμένα Λὲς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος ποὺ νὰ τοὺς κάνει δῶρα. Τώρα θὸ μοῦ πεῖτε τοὺς ἔχεις κακοσυνηθίσει, καὶ γιαυτὸ Ὁμολογῶ ὅτι τοὺς ἔχω κακοσυνηθίσει. Τῶχω ἀπὸ χαρακτῆρος νὰ εἶμαι πολὺ ἀνοιχτοχέρης, καὶ πολὺ τζέντλεμαν κάτι τέτοιες μέρες. Γι' αὐτὸ ἐπειδὴ γνωρίζουν τὸ φυσικό μου κι' ἀπ' τὶς ἄλλες χρονιὲς συγγενεῖς καὶ φίλοι κάτι τέτοιες μέρες ψιθυρίζουν.

—Καλὰ ποὺ εἶναι κι' ὁ Χαράλαμπος καὶ χορταίνουμε δῶρα!

Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ φυσικό μου. Ὡς πρὸς τὴν τσέπη μου ὅμως, τὰ πράγματα δὲν πᾶνε καλά. Κι' ἐπειδὴ ἐφέτος εἶχα καὶ κάτι περισσότερα ἔξοδα, ἀγόρασα τοῖς μετρητοῖς ἕνα ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο ὄνειρο, ἄρχισα νὰ σκέπτομαι στὰ σοβαρὰ τὸ ζήτημα τῶν δώρων. Εὐτυχῶς ποὺ ἔσπευσε ὁ Σταμάτης καὶ μ' ἔβγαλε ἀπ' τὶς σκέψεις

—Στάσου κι' ἄκουσε καλὰ τί θὰ σοῦ πῶ.

—Στέκομαι.

—Καὶ ἄκου.

—Ἀκούω, εἶπα!

—Καὶ νὰ προσέξης.

—Προσέχω.

—Λοιπόν. Ἄκου τώρα.

—Ἀκούω.

—Λοιπὸν ὅπως βλέπω στενοχωρῆσαι πολὺ νὰ τὰ βολέψης

Κουνάω τὸ κεφάλι μου.

—Λαμπρά.

—Λαμπρὰ τὸ λὲς ἐσὺ αὐτό;

—Λαμπρότατα. Διότι ἐγὼ θὰ σὲ σώσω. Ἐγὼ θὰ σὲ βγάλω ἀπ' τὴν δύσκολη θέση. Ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ. Θὰ σοῦ πῶ τὸ κόλπο ποὺ ἐφαρμόζω χρόνια. Τὸ κόλπο ποὺ τὸ ἔχω ἤδη πεῖ καὶ στὸν Κώστα, τὸν Στάθη, τὸν Γιῶργο καὶ τὸν Μάνθο Τὸ ἔχουν ἐφαρμόσει κι' αὐτοί, καὶ σώθηκαν.

Γουρλώνω τὰ μάτια μου, καὶ τὰ καρφώνω ἐπάνω στὸν φίλο μου.

—Σταμάτη, ἂν μὲ σώσης. δὲν θὰ σὲ φωνάζω πιὰ Σταμάτη

—Ἀλλὰ πῶς θὰ μὲ φωνάζεις;

—Σωτήρι, Σωτηράκι!

Ἀνάβει τσιγάρο καὶ μοῦ λέει ἀργά, καὶ μὲ φωνὴ ποὺ ἔκρυβε ὅλη τὴν σοβαρότητα τῆς εὑρεσιτεχνίας

—Θὰ πάρεις πολλοὺς φακέλλους καὶ κόλλες.

—Μάλιστα, θὰ πάρω.

—Μετὰ θὰ γράψης στὸν καθένα τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητέ μου Τάδε,

»Σοῦ στέλνω τὰς καλυτέρας μου εὐχάς, γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο»! Καὶ θὰ βάλεις φαρδειὰ πλατειὰ τὴν ὑπογραφή σου Δῶρον ἐγκάρδιο καὶ ἀνώτερο. Μπῆκες;

Εἶχα μπεῖ. Δὲν ἀκούω ἄλλο. Ἀμέσως τσακώνω κόλλες καὶ φακέλλους καὶ τοὺς στέλνω τὰς καλυτέρας μου εὐχάς. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ μισοὶ θὰ μοῦ κόψουν τὴν καλημέρα Καὶ μὲ τοὺς μισοὺς θὰ τσακωθῶ στὰ γεμᾶτα.

Καὶ τοῦ χρόνου. Π Β.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ ἔχωμε τὴν εἰκόνα τῆς Ἐπιδαύρου ὅπου τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1822 οἱ ἐκπρόσωποι τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐψήφισαν τὴν φλογερὰν διακήρυξιν ποὺ θ' ἀποτελοῦσε τὸν ἐπίσημο καταστατικὸ χάρτη τῆς Ἑλληνικῆς Λευτεριᾶς γραμμένον μὲ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων:

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας
καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὸ ὑπὸ τὴν φρικώδη Ὀθωμανικὴν δυναστείαν, μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸν βαρύτατον καὶ ἀπαραδειγμάτιστον ζυγὸν τῆς τυραννίας μας, ἀποσείται αὐτὸν μὲ μεγάλας θυσίας, κηρύττει σήμερον διὰ τῶν νομίμων παραστατῶν του, εἰς Ἐθνικὴν συνηγμένων συνέλευσιν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ α' Ἰανουαρίου ἔτει α'ωκβ' καὶ α' τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Σ' ἕνα χωριὸ μὲ λίγα φτωχόσπιτα ποὺ σήμερα φέρει τὸ ὄνομα Ν. Ἐπίδαυρος τότε ὅμως ἀκόμη λεγόταν Πιάδα ὑπεγράφη ἡ σεμνὴ ἀλλὰ καὶ περίλαμπρος καὶ μνημειώδης πρᾶξις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας.

Ἕνας περιηγητὴς ποὺ κατέβηκε τότε στὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα μᾶς περιγράφει πρόσωπα καὶ πράγματα.

« Ἀνυπομονοῦσα νὰ γυρίσω στὸ Ναύπλιο (ἀπὸ τὴν Αἴγινα) νοίκιασα ἕνα καΐκι νὰ μὲ μεταφέρη στὴν Πιάδα. Καθὼς περνοῦσα κοντὰ στὸ νησὶ Ἀγκίστρι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες μαζεύτηκαν σ' ἕναν κάβο νὰ τοὺς ποῦμε νέα γιὰ τὸν στόλο τοῦ Σαχτούρη. Τοὺς δώσαμε τὴν εὐχάριστη εἴδησι τῆς Νίκης ποὺ εἶχε κερδίσει. Ὕστερα ἀπὸ ταξείδι τεσσάρων ὡρῶν ἀποβιβάστηκα στὴν ὄμορφη παραλία τῆς Πιάδας. Τὸ χωριὸ εἶναι χτισμένο δύο μίλλια μακρυὰ ἀπὸ τὴν θάλασσα. Ἕνας ὁδηγὸς μὲ πῆγε στὸ σπίτι, ὅπου οἱ Ἕλληνες συγκεντρώθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 1821 γιὰ νὰ προκηρύξουν τὴν ἀνεξαρτησία τους, νὰ συντάξουν Σύνταγμα καὶ νὰ δώσουν τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπιδαύρου.

Τὸ σπίτι αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ χωριάτικο μεγάλο δωμάτιο ἀπομονωμένο στὸ μέσον τοῦ χωριοῦ, κοντὰ σ' ἕνα Βενετσιάνικο πῦργο. Μὲ θύμισε γράφει ὁ περιηγητὴς τὶς καλύβες τοῦ Καντονίου τοῦ Οὐρὶ ποὺ συνῆλθαν οἱ Ἐλβετοὶ ν' ἀποφασίσουν πῶς θ' ἀποτινάξουν τὸν Αὐστριακὸ ζυγό. Ἡ κυβέρνησις ἔχει σκοπὸ νὰ χτίση ἐδῶ μιὰ ἐκκλησία εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παραλία κατέχεται τώρα ἀπὸ Ἕλληνας ποὺ σώθηκαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καλλιεργοῦντας τὴν ἔκταση γιὰ νὰ ζήσουν. Τὰ σπίτια τους εἶναι φτιαγμένα τὰ περισσότερα ἀπὸ κλάδους δένδρων (καλῦβες). Ἄτυχοι Ἕλληνες! Μοιάζουν σὰν τὶς μέλισσες ποὺ ἀφοῦ καταστράφηκαν οἱ κυψέλες τους δὲν ἀποφασίζουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ βουνὸ ποὺ γεννήθηκαν.

Σ' αὐτὸν τὸν ταπεινὸ τόπο ἐπισημοποιήθηκε ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία. Ποιὸς ν'ἄγραψε ἄραγε τὴν πολυσήμαντη διακήρυξι; Ποῖος ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔκλεισε σὲ λίγες γραμμὲς τοὺς πόθους τεσσάρων αἰώνων, τοὺς παλμοὺς τῆς αἱματοβαμμένης φυλῆς; Ἔμεινε ἄγνωστος. Ὅποιος ὅμως καὶ νάταν μίλησε κατ' εὐθεῖαν στὴν ψυχὴ καὶ καθώρισε τὸ πολιτικὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Δάκρυα ἔτρεξαν ἀπὸ τὰ μάτια καὶ οἱ πληρεξούσιοι φιλιόντουσαν κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ ταπεινοῦ σπιτιοῦ, ὅταν διαβάστηκε ἡ προκήρυξη ποὺ κάθε της λέξη μὲ πύρινα γράμματα εἶχε χαραχθῆ στὶς καρδιὲς τῶν στεναζόντων Ἑλλήνων.

Πενῆντα ἐννέα ἐν ὅλω ἦσαν οἱ πληρεξούσιοι ἡ παραστάται, ὅπως ὀνομάζονταν τότε, δέκα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, ὀκτὼ ἀπὸ τὴν Δυτ. Ἑλλάδα, εἰκοσιεπτὰ ἀπὸ τὴν Ἀν. Ἑλλάδα, δέκα τρεῖς ἀπὸ τὰ τρία νοτικὰ νησιά. καὶ ἕνας ἀπὸ τὴν Κάσσο μόνος τοῦ Αἰγαίου. Κανένα δὲν εἶχαν σχέδιο, καμμιὰ ἰδέα γιὰ πολίτευμα, τὸ μόνο ποὺ ἤθελαν ἦταν νὰ ἔχουν Βασιλέα.

Ὡς ὅτου ὅμως βρεθῆ τὸ κατάλληλο πρόσωπο γιὰ νὰ βασιλεύση πῶς θὰ ἐκυβερνᾶτο ἡ Ἑλλάδα; Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγάλο ἐρώτημα στὸ ὁποῖο ἔδωσε τὴν λῦσι κάποιος Ἰταλὸς πολιτικός, ὀνόματι Βικέντιος ποὺ βρισκόταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Ἑλλάδα. Κατήρτισε ἕνα σχέδιο Συντάγματος ποὺ καθιέρωνε τὴν ἰσότητα καὶ ἄνοιγε τὶς πύλες τῆς ἐξουσίας σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Αὐτὸ τὸ σχέδιο ἐνέκριναν οἱ πληρεξούσιοι καὶ ἀνεκηρύχθη ὀργανικὸς Νόμος τοῦ Κράτους.

Αὐτὴ ἦταν ἡ σημαντικώτερη 1η Ἰανουαρίου στὴ νεώτερη Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ὕστερα ἀπὸ ἑκατοντάδες ἄλλες στυγνὲς καὶ μαρτυρικές, γι' αὐτὸ καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸ ὑπῆρχε δισταγμὸς ἂν ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας ἔπρεπε νὰ γιορτάζεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἢ τὴν 25 Μαρτίου. Τὸ ζήτημα λύθηκε μὲ ἕνα ὑπουργικὸ διάταγμα στὰ 1838 ὑπογεγραμμένο ἀπὸ τὸν Βασιλέα Ὄθωνα.

Σημαντικὴ ὅμως ἀκόμη γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ τὴν ἐπίδραση ποὺ εἶχε στὸν ὅλον ἀγώνα τοῦ 21 ἦταν ἡ 1η Ἰανουαρίου 1823. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ οἱ πολιορκούμενοι στὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνη, τὸν Ρεσὶτ πασά. καὶ τὸν Γιουσοὺφ πασᾶ κατὰ θάλασσα, μπόρεσαν νὰ πανηγυρίσουν τὴ μεγάλη τους νίκη στὰ τέλη τοῦ χρόνου. Ὅταν ξημέρωνε ἡ αὐγὴ τοῦ νέου ἔτους κ' ἔρριξαν τὰ μάτια στὸ ἐχθρικὸ στρατόπεδο ἔβλεπαν καὶ εὕρισκαν μόνο τὰ ἴχνη τῆς φυγῆς τῶν πολιορκητῶν. Ἡ συντριβὴ τῆς ἐπιθέσεώς τους τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ εἴδησις ὅτι ἔφθανεν ὁ Ὀδυσσεὺς φέροντας βοήθεια στοὺς πολιορκουμένους, τοὺς ἔκαμε νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πολιορκία τους καὶ νὰ ζητήσουν σωτηρία στὴν Ἤπειρο.

Δυὸ χρόνια ἀργότερα τὸ Μεσολόγγι ἦταν καὶ πάλιν πολιορκημένο καὶ ἡ ἐφημερίδα του «Ἑλληνικὰ Χρονικὰ» ἔγραψαν τὴν 1ην Ἰανουαρίου.

«Ὁ συνεχὴς τῶν κανονιῶν κρότος καὶ τοῦ λαοῦ αἱ χαρμόσυνοι φωναὶ ἀνήγγειλαν σήμερον τὴν ἐνιαύσιον πανήγυριν τῆς καθιερώσεως τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος ὑπὸ τῆς 1ης ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως

» Τὰ αἰσθήματα ἑκάστου πατριώτου διηγέρθησαν ζωηρότατα στοχαζόμενος ὅτι ὁ ἴδιος κρότος,ὅστις διακηρύττει, τὰ πολιτικὰ δίκαιά του, τοῦ ἀνακαλεῖ συγχρόνως εἰς τὴν μνήμην τὴν αἰσχρὰν καὶ ἄτιμον φυγὴν τοῦ Ὀμὲρ Βρυώνη, συμβᾶσαν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀξιομνημονεύτου πολιορκίας τῆς πόλεως ταύτης κατὰ τὸ ἔτος 1822».

Μετὰ ἕνα ἀκόμη χρόνο στὰ 1826 οἱ πολιορκούμενοι δὲν θὰ εἶχον τὸν καιρὸ νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὸν πανηγυρισμὸ τῆς ἐπετείου. Τὸ τέλος τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς ἐπλησίαζε. Οἱ στερήσεις ἄρχισαν νὰ τὴν κατατυραννοῦν. Ὁ πόλεμος ἦταν σκληρὸς γιατὶ τὰ τουρκοαιγυπτιακὰ στρατεύματα ὡδηγοῦσαν τώρα Γάλλοι καὶ Αὐστριακοὶ ἀρνησιπάτριδες καὶ ἀρνησίθρησκοι. Οἱ πολιορκούμενοι τοὺς ἐπρόσμεναν καὶ ἀπέδειξαν ὡς τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς πολιορκίας ὅτι δὲν ἦσαν οἱ ἐχθροί, οἱ Χριστιανοὶ ἐξωμόται, οὔτε τὰ ὅπλα καὶ τὰ κανόνια τους ποὺ τοὺς κατέβαλαν, ἀλλὰ μόνον ἡ πεῖνα καὶ αἱ στερήσεις.

Πάντοτε ἡ Ἑλλάδα διεξάγει ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ποὺ εἶναι καὶ ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτισμένων Ἐθνῶν. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῆ ἡ νέα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν τῆς γῆς, ὅτι διὰ νὰ γεννηθῆ καὶ διὰ νὰ ὑπάρχη αὐτὴ σήμερον, ἡ Ἑλλάδα προσεφέρθη ἑκουσίως ὁλοκαύτωμα καὶ κατεστράφη ὁλοσχερῶς. Οἱ κριταί μας ὅμως ἔχουν ἐμπλακῆ εἰς ἕνα δεινὸν ἀγῶνα δυνάμεως καὶ ἰσχύος, καὶ τὰ δίκαια τῶν μικρῶν κρατῶν συμπιέζονται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἰσορροπίας τῶν μεγάλων συμφερόντων. Ἔτσι καὶ πάλιν εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Ἑλλάδα νὰ διεξάγη ἕναν ἀγώνα διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων της, τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

Ἐξ ὀνόματος λοιπὸν τοῦ ὑποστάντος τὰς μεγαλυτέρας θυσίας καὶ καταστροφὰς εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ πρόεδρος τῆς Μεγάλης μας συμμάχου Ἀμερικῆς κ. Ἀϊζενχάουερ ἂς συμπεριλάβη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀμερικῆς τοῦ 1956 καὶ τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασίν του πλησίον τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἔστω καὶ ὑπὸ προθεσμίαν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἂς χρησιμεύση ὡς τροχοπέδη εἰς τὰ πολεμοχαρῆ καὶ ἐξοντωτικὰ σχέδια τοῦ νέου τυράννου τῆς Κύπρου Τζὼν Χάρτιγκ ποὺ προσπαθεῖ νὰ πνίξη τὸ ἑνωτικὸν κίνημα εἰς τὸ αἷμα τῶν Κυπρίων Πατριωτῶν.

Ἡ σημασία ὅμως τῆς 1ης Ἰανουαρίου στὴν Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία, εἶναι πολὺ εὐρύτερη ἀκόμη καὶ θ' ἀποτελοῦσε τὸ ὡραιότερο θέμα γιὰ ὅποιον ἤθελε νὰ καταγίνη.

Βάβδος

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΟΛΥΖΩΗΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

Ὅλοι μας συνηθίσαμε νὰ περνοῦμε στὸ πόδι τὰ κρυολογήματα. Νὰ πηγαίνωμε στὶς ἐργασίες μας, στὰ διάφορα κέντρα καὶ τὰ καφενεῖα, στὰ θέατρα καὶ τοὺς κινηματογράφους, νὰ ἐρχώμαστε σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἄλους κι' ἔτσι νὰ τοὺς μεταδίδουμε τὸ μικρόβιο Ὁ πολὺς κόσμος ὀνομάζει τὸ κρυολόγημα αὐτὸ συνάχι ἢ κόρυζα ἢ γριππούλα. Μᾶς ἐπισκέπτεται κάθε χειμῶνα μὲ μιὰ ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ, ἀλλὰ διαφέρει ἀπὸ τὴν ἄλλη γρίππη, τὴν μεγάλη, τὴν ἐπιδημική, ὅπως τὴν λέμε, ποὺ εἶναι βαρύτερη σὲ συμπτώματα καὶ ἐπακόλουθα· οἱ παλαιότεροι ἔχουν κάποιαν ἰδέα ἀπὸ τὴν γρίππη τοῦ 1918. Λοιπὸν αὐτὸ τὸ κοινὸ κρυολόγημα εἶναι μιὰ ἐλαφρὰ ἀρρώστεια ποὺ ἔχει τὴν αἰτία της κατὰ κύριον λόγον σὲ εἰδικὸ μικρόβιο, ἀπ' αὐτὰ ποὺ λέμε ἰούς, ἀλλὰ καὶ σὲ ἕνα ἄθροισμα ἄλλων συνοδῶν μικροβίων ποὺ παραμονεύουν στὸν ρινοφαρυγγά μας, ὅπως εἶναι οἱ στρεπτόκοκκοι, οἱ μινιγγιτιδόκοκοι, καὶ ἄλλοι. Ἡ μετάδοσις γίνεται μέσω τῆς ἀναπνευστικῆς ὁδοῦ, δηλαδὴ μὲ τὸν βῆχα, τὸ φτέρνισμα ἢ καὶ μὲ τὴν ὁμιλία Ἀκόμη μποροῦμε νὰ κολλήσουμε τὸ μικρόβιο ἂν τύχη νὰ χρησιμοποιήσουμε ἀντικείμενα ποὺ μεταχειρίστηκε κάποιος κρυολογημένος καὶ κυρίως πετσέτες, μαντήλια, κλπ. ἢ ἀκόμη καὶ μὲ τὴν χειραψία. Γενικὰ τὰ σταγονίδια ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πάσχοντος περιέχουν ἄπειρα τέτοια μικρόβια τὰ ὁποῖα μὲ εὐκολία μεταδίδονται στὸν ὑγιῆ Ἡ ἀσθένεια διαρκεῖ δύο ὡς ἑπτὰ ἡμέρες καὶ ἡ περίοδος μεταδοτικότητος της μπορεῖ νὰ ὑπολογισθῆ σὲ 24 ὧρες πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν συμπτωμάτων καὶ ἐπὶ πέντε ἡμέρες ἀφ' ὅτου ἔγινε ἡ εἰσβολὴ τῆς νόσου. Γιατὶ τὰ μικρόβια αὐτὰ τοῦ κρυολογήματος μόλις προσβάλλουν ἕναν ὀργανισμὸ δὲν ἐμφανίζουν ἀμέσως τὰ συμπτώματα τῆς ἀρρώστειας. Περνοῦν δύο ἕως τρεῖς ἡμέρες καὶ κάποτε καὶ ἕξη ἕως ὅτου ἐκδηλωθῆ ἡ νόσος· τόσο διαρκεῖ ἡ ἐπώασις τοῦ μικροβίου· μετὰ παρουσιάζονται τὰ συμπτώματα: ἀνατριχίλες,συνάχι, δακρυόρροια, βήχας ἕνα παχὺ στρῶμα βλέννας στὴ μύτη καὶ ἕνα γαργάλημα στὸ λαιμό ποὺ εἶναι στεγνός. Τὰ συμπτώματα αὐτὰ ποικίλλουν ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο. Κάποτε περιορίζονται στὸν ρινοφάρυγγα καὶ ἄλλοτε ξαπλώνονται σὲ ὅλο τὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα. Πυρετὸ συνήθως δὲν ἐμφανίζουν τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι μὲ τὸ κοινὸ κρυολόγημα. Ὅπως καταλαβαίνετε ἡ μετάδοσις τῆς ἀρρώστειας εἶναι πάρα πολὺ εὔκολη, μεταδίδεται μὲ τὸν ἀέρα, ὅπως πολὺ σωστὰ λέει ὁ κόσμος. Ὅταν ἕνα ἄτομο ἀρπάξη τὸ κρυολόγημα εἶνε φυσικὸ νὰ κολλήσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ

εὐσύνοπτος ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον : ***« Ἀλέξανδρος Α' ὁ Φιλέλην καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μακεδονίας ».*** *Ἡ μελέτη αὕτη ῥίπτει ἄπλετον φῶς εἰς τὴν ἑλληνικότητα τῆς Ἀρχαίας Μακεδονίας καὶ ἀξίζει νὰ μελετηθῆ ἀπὸ πάντα Ἕλληνα. Πωλεῖται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Θεσ)νίκης ἀντὶ δρχ. 10.*

ΧΕΙΡΟΦΡΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν Συγκοινωνιῶν πορίσματός της ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν ἀπεφήνθη, ὅτι τὰ αὐτοκίνητα, φορτηγὰ λεωφορεῖα καὶ ἐπιβατικά, δέον νὰ ἐφοδιασθοῦν διὰ χειροφρένων, πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς θὰ μελετήση τὸ πόρισμα καὶ θὰ λάβη ὁριστικὰς ἀποφάσεις ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

ΤΟΚΕΤΟΣ... 66ΕΤΙΔΟΣ !

Ἡ Μυθομανία τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας προσθέτει διαρκῶς νέους ἐξωφρενικοὺς μαργαρίτας εἰς τοὺς ἄθλους της. Μετὰ τοὺς 150ετεῖς ἀγρότας ποὺ ἐργάζονται μὲ... ἐκπληκτικὸν σφρῖγος εἰς διάφορα σημεῖα τῶν ἐκεῖθεν τοῦ «Παραπετάσματος» χωρῶν, μετὰ τὰς ἀγελάδας ποὺ γεννοῦν... πρόβατα καὶ ἄλλα παρόμοια χάρις εἰς τὰς ἐκπληκτικὰς ἐπιστημονικὰς ἐπιτεύξεις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου, σερβίρεται τώρα καὶ εἴδησις περὶ τοκετοῦ μιᾶς... 66ετίδος γυναικὸς ἀπὸ τὴν Πολωνίαν! Τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς γονιμότητος καὶ τῆς εὐρωστίας, ἔλαβε χώραν, κατὰ τὸ σχετικὸν κομμουνιστικὸν δημοσίευμα, εἰς ἀγροτικὴν περιοχὴν τῆς Πολωνίας. Ἀλλὰ μήπως πληρώνουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, πρόστιμον διὰ τὰ ψεύδη των; Ἔτσι, νομίζουν, ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν Δορυφόρων χωρῶν ἀποτελοῦν ἀναβίωσιν τῆς ἀρχαίας Σάρας, ἡ ὁποία, κατὰ τοὺς σχετικοὺς θρύλους ἐτεκνοποίησεν εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν. Πάλιν, καλά, ποὺ δὲν τὴν ὑπερέβαλαν οἱ ἐρυθραὶ Ἀμαζόνες.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΡΓΟΥ

(Στεγανοποίησις ταράτσας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου, Χαλκιδικῆς προκηρύσσει φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν (στεγανοποίησιν μιᾶς Ταράτσας) τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1070 μελέτην καὶ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων συνταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

1) Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς 6.500 δραχμάς. πλὴν τῆς ἀξίας των ὑλικῶν τινῶν ἅτινα θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἀνάδοχον ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου συμφώνως τῇ μελέτῃ.

2) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἐνώπιον τῆς Κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ.

3) Εἰς τὴν δημοπρασίαν εἶσι δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε. δι' ἔργα πάσης φύσεως καὶ ἐμπειροτέχναι ἢ τεχνῖται ἔχοντες ἐκτελέσει παρόμοια ἔργα καταθέτοντες ὅλα τὰ ἐχέγγυα τῆς ταχείας καὶ ἀρτίας ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου (ἤτοι 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου).

Ἡ μελέτη σχέδιον τοῦ ἔργου ὡς καὶ λοιποὶ ὅροι τῆς δημοπρασίας οἱ καθορισθέντες διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 185 ἀποφάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, τῶν ὁποίων δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ τῇ 3)1)1956

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοιτότητος

ΒΑΣΙΛ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

ΜΑΧΟΣ Γ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Ἠλεκτροκαρδιογράφος τελευταίου συστήματος καὶ μεγίστης ἀκριβείας.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Πλάτωνος 1 (Παραπλεύρως Πρακτορ. Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλ. 62—21

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΤΟΥ «ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ»

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 14. — Θαυμασίαν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας τοῦ Παγχαλκιδικοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ὁ Ἀριστοτέλης» τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὸ κέντρον «Πικαντίλλυ» Ὁ πρόεδρος τοῦ δ. σ. κ. Ἀθαν. Φιλιππίδης ἐχαιρέτησε τοὺς παριστα μένους καὶ ἔκοψε τὴν βασιλόπιττα, τὸ χρυσοῦν νόμισμα τῆς ὁποίας ἔλαχεν εἰς τὸν κ. Θεόδ. Μαυρομουστάκην. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συλλόγου ἐκ τῶν κ. κ. Ἀθαν. Φιλιππίδου, Χρ. Οἰκονόμου, Ἠλ. Παπαστερίου, Ἄννης Καραπάνου, Γ. Ψυχούλα, Π. Παπαγεράκη καὶ Π. Καδῆ, κατέβαλε πᾶσαν φροντί δα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως. Παρέστησαν: Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθαν. Φιλιππίδου, ὁ κ., ἡ κ. καὶ αἱ δ. Οἰκονόμου, ὁ κ. καὶ ἡ κ Ἠλ. Παπαστερίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ Καραπάνου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Ψυχούλα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Π. Παπαγεράκη, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Π. Καδῆ, ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἡ κ. Β. Χρηστίδη, ὁ κ., ἡ κ. καὶ ἡ δ. Ν. Τραγανοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ. Μουστάκα, ὁ κ. Στ. Παρίτσης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δρ. Βαλσαμαρᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάν. Κώνστα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθ. Τσέντελη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Μητσούλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀντ. Βονοφάκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Παλλάδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Παυλοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Καραμέλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κλ Θεμελῆ, ὁ κ., ἡ κ. καὶ δ. Ζ. Ζαφειροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κουτσοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ματζιώρου, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Γαρυφάλλου, ὁ κ καὶ ἡ κ. Δ. Συργιάνη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δ. Ἀλεοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καρανίκα, ἡ δ. Φωτεινοῦ, ἡ δ. Γραβαλᾶ, ὁ κ. Χρ Κίτσας, ὁ κ. καὶ αἱ δ. Ράπτη, ἡ δ. Καραβασίλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κοντίδου κ.π.ἄ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πόλεις καὶ κωμοπόλεις, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4 000. Ὁ Νομοθέτης, ὅπως τονίζει εἰς τὴν εἰσήγησίν του, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ψυχαγωγίαν εἰς τὰς μικρὰς πόλεις, ἡ περιωρισμένη οἰκονομικὴ δυναμικότης τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπει τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπιχειρήσεων θεαμάτων. Ἡ ἀξιέπαινος ὅμως πρόθεσίς του αὕτη ἠστόχησεν ἐξαιτίας διατάξεως ἀβασανίστως τεθείσης εἰς τὸν ἀνωτέρω Νόμον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων νοεῖται μετὰ τῶν συνοικισμῶν των ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἀποτελοῦν αὐτοδιοικήτους τοπικοὺς ὀργανισμούς. Οὕτω συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἡ πόλις μας δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας, διότι μετὰ τῶν κατοίκων Γερακινῆς καὶ Καλυβῶν ὁ πληθυσμός της ὑπαιρβαίνει τὰς 4 000. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῶν Συνοικισμῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέχουν περὶ τὰ 10 χιλιόμετρα εἶναι πρόδηλον, ὅτι δὲν συμβάλλουν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιχειρήσεων θεαμάτων τῆς πόλεώς μας, τοῦθ' ὅπερ εἶχεν ὑπ' ὄψει του ὁ Νομοθέτης ὁρίσας τὸν ἀριθμὸν τῶν 4 000 κατοίκων. Ὁ μοναδικὸς κινηματογράφος τῆς πόλεώς μας καὶ ἡ μοναδικὴ σχεδὸν ψυχαγωγία μας ἀδυνατεῖ λόγῳ τῆς φορολογίας νὰ ἀντιμετωπίση τὰ ἔξοδά του καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας του.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἄστοχος διάταξις δέον νὰ τροποποιηθῇ, τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων νοουμένου μειὰ τοῦ τοιούτου τῶν συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπέχουν αὐτῶν πλέον τῶν 1000 π.χ. μέτρων.

ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ

Πωλοῦνται ἐν Πολυγύρῳ δενδρύλλια καϊσιές, καρυδιὲς καὶ ἀμυγδαλιὲς παρὰ τῷ Δημ. Γ. Παπαδοπουλῳ.

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Μία διαφωτιστικὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Ξεκινήσαμε πέντε ἄτομα γιὰ νὰ φύγωμε γιὰ τὴν Ἱερισσὸ καὶ βγαίνουμε εἰς τὴν διακλάδωσιν Στρατωνίου. Περιμέναμε τὸ λεωφορεῖον Θεσ)νίκης–Ἱερισσοῦ. Εὑρισκόμεθα ἀπὸ τὴν 12 μεσημβρινήν. Βλέπομεν νὰ ἔρχεται τὸ λεωφορεῖον, ἕτοιμοι νὰ μποῦμε μέσα.

Αὐτὸ δὲν ἦταν λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς. Πέρασε σὰν ἐπιδρομέας, ὅπως περνοῦσαν οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τὸ Μέτσοβο εἰς τὰ Γιάννενα καὶ μᾶς χαιρετοῦσαν. Ἄνοιξε ἕνας μικρὸς τὴν πόρτα καὶ μᾶς λέει: ἔρχεται τὸ δεύτερον. Περιμέναμε τὸ δεύτερον λεωφορεῖον. Αὐτὸ δὲν ἦταν τῆς γραμμῆς, ἦτο ἀγκαζὲ γιὰ κάποιο γάμο, ποὺ ἔγινε εἰς τὴν Ἱερισσόν. Αὐτὸ ἐὰν ἤθελε μᾶς ἔπαιρνε. Περιμέναμε μέχρι τὶς ἕξη. Βράδυασε. Ποῦ λεωφορεῖον; Ξεκινᾶμε πίσω γιὰ τὸ Στρατώνι. Βροχή! Σκοτάδι! Μία γυναῖκα φορτωμένη 15 ὀκάδες βάρος κουράστηκε, ἄφησε τὰ πράγματά της εἰς τὸν δρόμο. Ἕνας γέρος ἀπὸ τὴν Μιτυλήνη, ποὺ ἔχει γαμβρὸ καὶ παιδὶ ποὺ δουλεύουν στὸ Στρατῶνι, ἦρθε νὰ τὰ δῇ, καὶ σὰν ξένος ποὺ ἦτο ξεκίνησε ἐνωρὶς γιὰ τὴν διακλάδωσι, καὶ περίμενε ὁ ἔρημος. Ἀφοῦ δὲν πέρασε τὸ λεωφορεῖο, τοῦ λέγω: Γέρω πᾶμε πίσω εἰς τὸ Στρατῶνι Πᾶμε παιδί μου, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν βλέπω. Καλλίτερα νὰ μείνω ἐδῶ. Γέρος 70 ἐτῶν. Τὸν πῆρα. Σήκω, πέσε, φθάσαμε εἰς τὸ Στρατῶνι, μούσκεμα ἀπὸ τὴν βροχή. Πηγαίνουμε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Πρακτορεῖον καὶ διαμαρτυρηθήκαμε. Ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Μᾶς εἶδε τὰ χάλια μας ὁ κ. Ἀστυνόμος. Πῆρε τὴν Ἱερισσὸν καὶ πῆρε τὸ ὄνομα τοῦ σωφέρ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοκινήτου. Μοῦ λέει νὰ κάνω μήνυσιν τὸν ὁδηγόν, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ δικαστηρίου, καὶ λόγῳ τῶν ἑορτῶν τὸν συγχωρῶ.

Πάντως νὰ μὴν ἔχουν παράπονο τὰ λεωφορεῖα, διότι κανένα φορτηγὸ παίρνει κανέναν ἐργάτην, ὅπου τὸν βρίσκει εἰς τὸν δρόμο. Αὐτὸς ὁ σωφέρ, ἔπρεπε ἀφοῦ εἶναι στάσι νὰ σταματήση καὶ νὰ μᾶς πῇ: Εἶμαι συμπληρωμένος. Θὰ γυρνούσαμε πίσω, στὸ Στρατῶνι. Εἶχε μοτὲρ καὶ θὰ φεύγαμε. Ἐὰν ἦτο μία γυναίκα μόνη της τὶ θὰ γινόνταν τὴν νύκτα; Αὐτὰ ἂς τὰ βλέπουν οἱ ἁρμόδιοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΙΑΤΡΟΥ
Ἐργάτης Μεταλλείων Κασσάνδρας
Στρατώνιον Χαλκιδικῆς

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἀνακοινοῦται, ὅτι παρετάθη ἡ θήρα τοῦ λαγοῦ μέχρι καὶ τῆς 22ας τρέχοντος.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βάβδου, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 π.ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Κ Σ. ἐγκριθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 25995)24) 12)55 ὁμοίας Νομαρχίας Χαλκιδικῆς προκηρύσσει πρόχειρον φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τμήματος ὑπονόμων τῆς Κοινότητος προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων 60.000.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 – 1 μ.μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ Ε. πάσης τάξεως.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ εἰς τὴν Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ἐν Βάβδῳ τῇ 11)1)1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΣΙΩΠΗΣ

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Προηγούμεναι εἰσφοραὶ εἰς Ταμεῖον Ἀρναίας	δραχ. 72.240
Προηγούμεναι εἰσφοραὶ διὰ τῆς ἐφημερίδο μας, εἰς Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Πολυγύρου	δραχ. 1.600
Ἐφημερὶς «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Πολύγυρος	δρχ. 200
Ἰωάννης Ἀντωνίου Παλαμήδης Πολύγυρος	» 100
Παναγιώτης Τζαμουρτζῆς ἰατρὸς Πολύγυρος	» 50
Γιάννης Χ. Παπαγιάννης ράπτης Πολύγυρος	» 50
Χρῖστος Τορτοπίδης ὑφασματοπώλης Πολύγυρος	» 100
Ἀργύριος Βογιατζῆς φωτογράφος Πολύγυρος	» 20
Δ Χατζηχαμπέρης Σικιᾶ	» 30
Σύνολον	δραχ. 2.150

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΙΣ ΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδης ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν καταβολὴν εἰς 12 μηνιαίας δόσεις τῶν παλαιῶν χρεῶν καὶ τὴν μείωσιν τοῦ προσθέτου δι' ἐκπρόθεσμον καταβολὴν εἰς 1, 1)2ο)ο.

Ο ΑΓΡΟΤΟΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ

ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ, 12 — Οἱ Ἀγροτόπαιδες τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Ἀγροτοπαίδων, ἑώρτασαν μὲ ἐπισημότητα καὶ χαρὰ τὴν ἐφετεινὴ πρωτοχρονιά.

Τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιᾶς ἡ χορωδία τοῦ Ἀγροτοσυλλόγου ἔψαλε τὰ κάλλαντα εἰς ὅλα τὰ σπίτια τῆς Κοινότητος καὶ ἐχάρισε τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Αἱ εἰσπράξεις εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἀγροτοσυλλόγου. Τὴν ἑσπέραν δὲ τῆς πρωτοχρονιᾶς ἐγένετο δεξίωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀγροτοσυλλόγου εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἀγροτόπαιδες ἐδεξιώθησαν τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητός μας κ Μυλωνᾶν Δημήτριον, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Γραμματέα κ. Τενεκὲν Παναγιώτην.

Εἰς τὴν ὡραίαν καὶ εὐρύχωρον αἴθουσαν Ἀγροτόπαιδες καὶ Ἀγροτονεάνιδες τῆς Κοινότητος ἐχόρευσαν καὶ ἐτραγούδησαν ξένοιαστα καὶ χαρωπὰ μέχρι τῆς πρωΐας.

Εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἑορτὴν συμμετέσχον καὶ πολλοὶ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν νέων καὶ νεανίδων.

Ἀξίζει ἕνα μεγάλο εὖγε διὰ τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἀγροτοσυλλόγου καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ εὐχόμεθα ὅπως τοιαῦται ὡραῖαι ἑορταὶ διοργανώνωνται καὶ εἰς τὸ μέλλον

ΑΓΙΟΠΑΥΛΙΤΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΟΥΣ

Παρὰ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Ν. Χαλκιδικῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας, θὰ διενεργηθῶσι κινηματογραφικαὶ προβολαί, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουσι τοὺς ἀγελαδοτρόφους ὡς κάτωθι:

6–2–56 Ν Τρίγλια.
7–2–56 Ν, Φλογητά.
8–2–56 Πορταριά.
9–2–56 Ἅγ. Πρόδρομος
10–2–56 Πολύγυρος

Θὰ προβληθῶσιν αἱ ταινίαι:

α) Φυματίωσις
β) Μαστίτις τῶν ἀγελάδων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προβολῶν θὰ γίνωσιν ὁμιλίαι παρὰ τοῦ Κτηνιάτρου καὶ τοῦ τοπικοῦ γεωπόνου.

Συμφέρον τῶν ἀγελαδοτρόφων εἶναι νὰ παρακολουθήσουν τὰς προβολὰς διότι πολλὰ ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 14.— Ἡ Πανελλήνιος Ὁμοσπονδία Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τηλεγραφήματός της πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑπὸ τῶν κοινοταρχῶν ἀντικοινωνικὴν καὶ ἀπάνθρωπον κατάχρησιν τῆς ἐγκυκλίου περὶ καταβολῆς ἐπιδόματος τῶν ἑορτῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τῆς Κοινότητος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τηλεγραφήματος ζητεῖται ὅπως τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διατάξῃ τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἐπάρχους τοῦ κράτους ἵνα προβοῦν ἀπροφασίστως εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος τῶν ἑορτῶν εἰς τοὺς κοινοτοὺς ὑπαλλήλους, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας πρὸ πάσης ἄλλης δαπάνης, καταβάλλονται ὑποχρεωτικῶς αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν τὴν 12ην τρέχοντος δίκην τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς, ἀποδειχθείσης τῆς ἀθωότης τοῦ κ. Κλεάρχου Ἀλμπάνη, τὸ δικαστήριον τῇ προτάσει τοῦ κ Εἰσαγγελέως ἐκήρυξεν αὐτὸν ἀθῶον.

—Τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῆς πόλεώς μας ἐκδικάσαν τὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς παρανόμου κατακρατήσεως κλπ. τοῦ Δημάρχου Νέων Μουδανιῶν κ. Ἀποστολίδου κατεδίκασε τὸν κατηγορούμενον ὑπομοίραρχον κ. Λάκην Ἡρακλόπουλον εἰς φυλάκισιν τεσσάρων (4) μηνῶν. Ὁ καταδικασθεὶς ἀσκήσας ἔφεσιν ἀφέθη ἐλεύθερος.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Τ.Ε.Α.

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα ὁ νέος ὑποδιοικητὴς τοῦ τάγματος Τ.Ε.Α Πολυγύρου ὑπολ)γὸς κ. Λαγᾶκος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος Πολυγύρου ἡ «Νίκη» ἀνακοινοῖ ὅτι σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν, 2 30' μ μ ἐν τῷ Ζαχαροπλαστεῖῳ τοῦ Χριστοφόρου Βερροιώτου, συγκαλεῖται γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν του μὲ θέματα:

1) Ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ ἡμερολ. ἔτους 1955.
2) Προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἡμερολ, ἔτους 1956
3) Ἀνάδειξις νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος
ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Δὲν ἑορτάζει οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ ὁ κ. Ἀθαν. Π. Ἀναγνωστάρας.

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀθαν. Κουγιώνης.

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ ἀρτοποιὸς κ. Ἀντώνιος Μπανάβας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρου: οἱ κ. κ. Τριαντάφ. Ἀναγνωστάρας, Δημ. Γκιοῦρας, Ἀθ. Ἀναγνωστάρας, Ἀλεξ Γκατσαβέλης, Ἀθαν. Ἀμπαρᾶς, Γεώργ. Χ. Βορδός, Πέτρος Κυρκούδης, Δημητ. Μαρέτης, Νικόλαος Τσουγκράνης, Ἀστέρ. Βογιατζῆς, Ἰωάν Μπιτσίνης.

Ὁρμυλίας: ὁ κ. Δημ. Παπασαραφιανός.

Γερακινῆς: ἡ δ. Καίτη Ζαμπούνη.

Μεταμορφώσεως: ὁ κ. Βασιλ. Χατζηϊωαννίδης.

Γοματίου: ὁ κ. Σπῦρος Κρανιᾶς.

Ἀθηνῶν: οἱ κ. κ. Ἀναστ. Βάλλιος, Ἀχιλλεὺς Δασκαλούδης, Νικόλας (γλύπτης).

Στρατωνίου: ὁ κ. Εὐάγ. Σταυρινός.

Καλυβῶν: ὁ κ. Γεώργ. Πασπαλᾶς.

Βατοπεδίου: ὁ κ. Δημητ Λουλᾶς.

Ἁγ. Παρασκευῆς: ὁ κ. Πανταζῆς Πανταζάρας.

Θεσ)νίκης: ὁ κ. Νικ. Τερζόγλου.

Ἁγ. Παύλου: ὁ Αἰδεσιμώτατος Δανιήλ.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΦΥΛΑΚΙΩΝ ΧΩΡ)ΚΗΣ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 14.— Παρὰ τοῦ ὑφυπουργείου ἐσωτερικῶν κατηργήθη τὸ φυλάκιον χωροφυλακῆς Νέων Ρόδων τῆς Υ.Χ. Ἀρναίας, τοῦ χωρίου ὑπαχθέντος εἰς τὸν Σ. Χ. Ἱερισσοῦ καὶ ἱδρύθη φυλάκιον χωροφυλακῆς εἰς Οὐρανούπολιν, ὑπαχθὲν εἰς τὸν Σ. Χ. Ἱερισσοῦ, μὲ ἐδαφικὴν ἁρμοδιότητα τὸ χωρίον Οὐρανούπολις καὶ τὴν νησίδα Ἀμμουλιανὴν καὶ μὲ ὀργανικὴν δύναμιν ἐξ ἑνὸς ὑπενωμοτάρχου καὶ δύο χωροφυλάκων.

Ἐπίσης ἱδρύθη φυλάκιον χωροφυλακῆς εἰς Ἁγίαν Ἄνναν ὑπαχθὲν εἰς τὸν Σ.Χ. Δάφνης τῆς Υ.Χ. Ἁγίου Ὄρους, μὲ ἐδαφικὴν ἁρμοδιότητα τὰς Σκήτας: Σκήτη Ἁγίας Ἄννης, Μονὴ Ἁγίου Παύλου, Νέα Σκήτη Ἁγίου Παύλου, Σκήτη Μικρὰ Ἁγίας Ἄννης, Κελλίον, Κερασιά. Ἡσυχαστήρια: Καρουλίων, Κατουνακίων καὶ Ἁγίου Βασιλείου. Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῆς χωροφυλακῆς ὡρίσθη εἰς ἕνα ὑπενωμοτάρχην καὶ δύο χωροφύλακας.

ΤΟ ΕΠΑΘΛΟΝ ΜΠΕΝΑΚΗ

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν τῆς χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Σχολείου Πολυγύρου παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ πλῆθος κόσμου ἔλαβεν χώραν ἡ ἀπονομὴ τοῦ Μπενακείου ἐπάθλου εἰς τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν Πολυγύρου, τὸ ὁποῖον ἐκέρδισε πέρυσι διὰ τῆς δενδροφυτεύσεως δύο χιλιομέτρων δημοσίας ὁδοῦ.

Τὸ ἔπαθλον μετέφερε καὶ ἀπένημε ἰδιοχείρως ἡ γενικὴ ἔφορος Ἑλληνίδων ὁδηγῶν Ἑλλάδος κ. Κολλιγᾶ κόρη τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιπροσκόπου Ἀ. Μπενάκη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὴν ἀγαπητήν μου φίλην Ἄννα Καλλέργη δημοδιδασκάλισσα μνηστευθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρέου Γούναρη, καθηγητοῦ, εὔχομαι ταχεῖαν στέφιν. Ε.Γ.

—Εἰς τὸν δόσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀγαπητόν μας ἀνεψιὸν καὶ ἐξάδελφον Ἰωάννην Κοντογιαννόπουλον μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Τασούλας Χριστιανοῦ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ βίον ἀνθόσπαρτον.

ΑΘ. ΦΙΔΑΝΗΣ
ΝΙΤΣΑ ΦΙΔΑΝΗ

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Ἰωάννην Κοντογιαννόπουλον μνηστευθέντα μετὰ τῆς δ)δος Ἀναστασίας Χριστιανοῦ εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν. Ι.Γ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Ποτιδαίας διακηρύττει ὅτι δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 65 π.ἔ. ἀποφάσεως Κ.Σ. Ν. Ποτιδαίας ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21100 π.ἔ. ἀποφάσεως Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 22 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ δυκτίου τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος. Εἰς τὴν δημοπρασίαν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος οἱ ἐργολάβοι Δ Ε. ἢ ἐμπειροτεχνῖται παρουσιάζοντες ἐχέγγυα δημοσίων ἔργων.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 15.000.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι πληροφορίας παρὰ τοῦ Κοιν. Γραφείου Ν. Ποτιδαίας καὶ Τ. Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ν. Ποτιδαίᾳ τῇ 13—1—1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΧΡΙΣΤ. ΛΙΑΚΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου τὸ Δ Σ. τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Χαλκιδικῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως βοηθοῦ μαγείρου προσκαλεῖ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην ὅπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσι εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Νοσοκομείου τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά (Μισθὸς κλητῆρος Δ' Τάξεως).

Διὰ πλείονας πληροφορίας αἱ ἐνδιαφερόμεναι δύνανται νὰ ἀπευθύνονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 12—1—56
Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΑΡΑΒΙΓΚΑΣ
(Ταμειακὸς)